

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 819

гр. Велико Търново , 30.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на тридесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Георги Драгостинов
Членове: Теодорина Димитрова
Ирена Колева

като разглежда докладваното от Георги Драгостинов Въззивно частно гражданско дело № 20214100500566 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 278 във връзка с чл. 419, ал. 1 от ГПК.

Образувано е по жалба "Т. В. – гр.Л.-ООД, гр. Л. М. Н. Д. и СВ. Н. Д. против разпореждане от 15.03.2021 година по частно-гр.дело № 487 по описа на Горнооряховски районен съд за 2021 година, с което солидарно в тяхна тежест е разпоредено издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист за вземания по запис на заповед, по който първият жалбоподател е издател, а останалите – авалисти. Позовават се на неправилна преценка по чл. 418, ал. 2 от ГПК и съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Записът бил издаден като обезпечение на вземане по договор за факторинг, заради което това по записа не било нито безспорно, нито изискуемо. В разрез с процедурните норми, регламентиращи издаване на заповед за изпълнение, искането за мораторна лихва било уважено. Сумите по записа и тези по заявлението за издаване на заповед се разминавали напълно.

Ответната по частната жалба страна – „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“-АД, гр. София - излага доводи за безпорочност на атакуваното разпореждане. Оплакванията по жалбата можели да се слушат в исков процес, но не и в настоящото производство. По същество били неоснователни.

Производството пред Горнооряховски районен съд е образувано по заявление на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“-АД, гр.София против частните жалбоподатели, с което се претендира издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист солидарно за сумата от 36 304,36 евро, главница по запис на заповед, издаден на 27.12.2018 год., платим

на предявяване до 27.12.2020 година, за сумата от 1 260,24 евро, четири процентова лихва върху първото вземане за времето от 14.02.2019 година до 05.01.2020 година и за разноси.

За да постанови атакуваното разпореждане, първостепенният съд е приел, че въпросните вземания са удостоверени от представеното несъдебно изпълнително основание – запис на заповед. Тъй като записът е платим на предявяване, вземанията, които материализира са изискуеми от датата на издаване на ценната книга – чл. 487 от ТЗ. Спазени са изискванията на процедурния закон за издаване на исканите заповед и изпълнителен лист.

Жалбата е неоснователна.

Представеният запис запълва изискванията за реквизити на чл. 535 от Търговския закон, а това го прави редовен от външна страна документ по смисъла на чл. 418, ал. 2 от ГПК. Тъй е платим на предявяване, вземанията, които материализира, са изискуеми от датата на издаване на ценната книга – чл. 487 от ТЗ. Спазени са изискванията на процедурния закон за издаване на исканите заповед и изпълнителен лист: редовност на документа от външна страна и изискуемост на удостовереното притезание. Като е уважил заявлението по чл. 417 от ГПК първостепенният съд е постановил правилно от гледище на процедурния закон разпореждане, което следва да бъде потвърдено по реда на настоящото производство.

Доводите по жалбата са неоснователни. Тези, които се черпят извън несъдебното изпълнително основание, не могат да бъдат съобразявани в настоящото производство. Щом преценката на първостепенния съд дали да издаде заповед за изпълнение се изчерпва с проверка на несъдебното изпълнително основание, то ще е рамката, в която насрещната страна ще може да се брани. Изводът следва от изискванията за правна симетрия и от принципа за равенство на страните по чл. 9 от ГПК. Затова дали записът материализира самостоятелно или акцесорно вземане спрямо твърдения да съществува договор за факторинг, с каква цел е съставена самата ценна книга са доводи, без правно значение за стабилитета и правилността на обжалваното разпореждане.

Вземането за сумата от 1 260,24 лв., неправилно наречено от първостепенния съд мораторна лихва, може да бъде реализирано по реда на заповедното производство, защото нормата на чл. 459 от ТЗ изрично предвижда това. Касае се за паралелно съществуващо с главното вземане вземане за договорна лихва, част от ценната книга. Мораторни лихви в правния смисъл на понятието – чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, със заявлението не са претендирани. Затова е без значение дали в рамките на заповедния процес може или не може да се търси издаване на изпълнителен лист за обезщетение за вреди от забава в размер на законната лихва за период преди образуване на заповедното производство.

Въпрос на неподлежаща на контрол преценка на кредитора по записа е дали да реализира правата си за цялата сума по записа или за част от нея. Затова разминаването в

сумите по заявлението по чл. 418, ал. 1 от ГПК и тези по записа е без правно значение, щом не превишават тези по ценната книга.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Потвърждава разпореждане от 15.03.2021 година по частно-гр.дело № 487 по описа на Горнооряховски районен съд за 2021 година.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____